

Štvrtok 20. mája 2010

66. zastáva názor, že potreba udržateľných verejných financií a vhodných systémov sociálneho zabezpečenia a začlenenia si vyžaduje zvýšenie kvality a efektívnosti správy a verejných výdavkov a že je potrebné podnietiť členské štáty, aby zvážili opatrenia na rovnomernejšie rozloženie daňového zaťaženia prostredníctvom postupného výrazného znižovania daňového zaťaženia pracovnej sily a malých a stredných podnikov; domnieva sa, že by to mohlo pomôcť obmedziť chudobu, zaručiť sociálnu súdržnosť a podporiť hospodársky rast a produktivitu, ktoré sú hlavnými faktormi konkurencieschopnosti a udržateľnosti európskeho hospodárskeho a sociálneho modelu;

*

* *

67. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade, Komisii, ECB a vládam členských štátov.

Prínos politiky súdržnosti k dosahovaniu lisabonských cieľov

P7_TA(2010)0191

Uznesenie Európskeho parlamentu z 20. mája 2010 o prínose politiky súdržnosti k dosahovaniu lisabonských cieľov a cieľov stratégie EÚ do roku 2020 (2009/2235(INI))

(2011/C 161 E/18)

Európsky parlament,

- so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, najmä na jej články 174 až 178,
- so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 z 11. júla 2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde ⁽¹⁾,
- so zreteľom na rozhodnutie Rady 2006/702/ES zo 6. októbra 2006 o strategických usmerneniach Spoločenstva o súdržnosti ⁽²⁾,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 24. marca 2009 o uplatňovaní pravidiel týkajúcich sa štrukturálnych fondov na obdobie 2007 – 2013: výsledky rokovaní o národných stratégiách súdržnosti a operačných programoch ⁽³⁾,
- so zreteľom na oznámenie Komisie zo 16. augusta 2007 s názvom Konkurencieschopné európske regióny vďaka výskumu a inovácii – Príspevok k väčšiemu hospodárskemu rastu a k zvýšeniu počtu a kvality pracovných miest (KOM(2007)0474),
- so zreteľom na pracovný dokument útvarov Komisie zo 14. novembra 2007 s názvom Regióny, ktoré inovujú prostredníctvom kohéznej politiky (SEK(2007)1547),
- so zreteľom na oznámenie Komisie s názvom Spoločne pracujeme na hospodárskom raste a zamestnanosti – Nový začiatok lisabonskej stratégie (KOM(2005)0024),

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Prijaté texty, P6_TA(2009)0165.

Štvrtok 20. mája 2010

- so zreteľom na pracovný dokument útvarov Komisie s názvom Hodnotenie lisabonskej stratégie (SEK(2010)0114),
 - so zreteľom na oznámenie Komisie z 11. decembra 2007 s názvom Členské štáty a regióny uskutočňujúce lisabonskú stratégiu pre rast a zamestnanosť prostredníctvom politiky súdržnosti EÚ na obdobie 2007 – 2013 (KOM(2007)0798),
 - so zreteľom na oznámenie Komisie zo 14. mája 2008 o výsledkoch rokovaní týkajúcich sa stratégií a programov kohéznej politiky na programové obdobie 2007 – 2013 (KOM(2008)0301),
 - so zreteľom na oznámenie Komisie z 21. decembra 2009 s názvom 20. výročná správa o implementácii štrukturálnych fondov (2008) (KOM(2009)0617),
 - so zreteľom na následné hodnotenia programového obdobia 2000 – 2006,
 - so zreteľom na pracovný dokument Komisie z 24. novembra 2009 s názvom Konzultácia o budúcej stratégii EÚ do roku 2020 (KOM(2009)0647),
 - so zreteľom na závery neformálneho stretnutia Európskej rady z 11. februára 2010,
 - so zreteľom na verejnú konzultáciu o stratégii EÚ do roku 2020, ktorú otvorila Komisia, a so zreteľom na výsledky tejto konzultácie (SEK(2010)0116),
 - so zreteľom na návrh Komisie z 3. marca 2010 s názvom Európa 2020 – Stratégia na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu (KOM(2010)2020),
 - so zreteľom na strategickú správu Komisie z 31. marca 2010 na podporu diskusie v EÚ týkajúcej sa súdržnosti,
 - so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre regionálny rozvoj (A7-0129/2010),
- A. keďže so zreteľom na to, že politika súdržnosti sa v konečnom dôsledku zameriava na znižovanie rozdielov v úrovni rozvoja rôznych regiónov a miery zaostalosti najviac znevýhodnených regiónov a ostrovov vrátane vidieckych oblastí, je od roku 2007 súčasťou pravidiel týkajúcich sa štrukturálnych fondov povinné vyčleňovanie prostriedkov na lisabonské ciele pre štáty EÚ 15 a keďže podobný nepovinný mechanizmus na vyčleňovanie prostriedkov dobrovoľne uplatňujú štáty EÚ 12, pričom zdroje politiky súdržnosti sa zameriavajú na atraktivnosť členských štátov a regiónov, hospodársky rast a zamestnanosť,
- B. keďže predovšetkým počas súčasnej recesie je politika súdržnosti jedným z hlavných nástrojov na podporu hospodárskeho rastu, konkurencieschopnosti a zamestnanosti v EÚ, okrem iného vzhľadom na stabilný objem finančných prostriedkov na dlhodobé rozvojové programy a politiky, ktorými disponuje, decentralizovaný systém riadenia a začlenenie priorít Spoločenstva týkajúcich sa udržateľného rozvoja medzi jeho prvoradé ciele,
- C. keďže dve tretiny verejných investícií v rámci EÚ pochádzajú z regionálnej a miestnej úrovne, regionálne a miestne orgány často disponujú významnými politickými právomocami a zohrávajú kľúčovú úlohu pri plnení súčasnej lisabonskej stratégie, ako aj budúcej stratégie EÚ do roku 2020,

Štvrtok 20. mája 2010

- D. keďže v záujme podpory rastu, konkurencieschopnosti a zamestnanosti, ktoré predstavujú kľúčové ciele stratégie EÚ do roku 2020, by sa mala zjednotiť politika súdržnosti a stratégia EÚ do roku 2020, pretože politika súdržnosti je súčasťou Lisabonskej zmluvy,
- E. keďže navrhovaná stratégia EÚ do roku 2020, ktorá je podobná lisabonskej stratégii, neodráža v dostatočnej miere rôzne úrovne rozvoja regiónov a členských štátov, a preto nekladie dostatočný dôraz na hospodársku súdržnosť v rozšírenej EÚ,

Politika súdržnosti a lisabonská stratégia

1. poznamenáva, že v rámci programových finančných prostriedkov vyčlenených na roky 2007 – 2013 bolo na lisabonské priority na obdobie siedmich rokov vyčlenených približne 228 miliárd EUR; zdôrazňuje, že celkový objem vyčlenených finančných prostriedkov, aj v štátoch EÚ 12, prekročil navrhované percentuálne podiely;
2. poznamenáva, že čo sa týka pridelených prostriedkov, existujú výrazné rozdiely medzi jednotlivými členskými štátmi a medzi jednotlivými cieľmi; zdôrazňuje, že neexistuje univerzálna politika, ktorú by bolo možné uplatniť na všetky oblasti, a že takéto úsilie by viedlo k nedostatku zodpovednosti a stotožnenia sa s akoukoľvek stratégiou pre rast a vyústilo by do jej neuspokojujúceho vykonávania;
3. pripomína, že už v období 2000 – 2006, aj napriek tomu, že sa neuplatňoval mechanizmus vyčleňovania, existovala silná väzba medzi programami politiky súdržnosti a lisabonskou stratégiou, pričom do oblasti výskumu a inovácií bolo investovaných 10,2 miliárd EUR;
4. zastáva názor, že pôvodná lisabonská stratégia, založená len na otvorenej metóde koordinácie, nedokázala štrukturálne splniť svoje stanovené ciele a že skutočné výsledky sa dosiahli len vtedy, keď bola spojená s politikou súdržnosti; zdôrazňuje, že je potrebné predísť tejto chybe v navrhovanej stratégii EÚ do roku 2020;
5. s poľutovaním konštatuje, že vzhľadom na oneskorené začatie programov a následný nedostatok údajov o výdavkoch nemožno v tejto fáze overiť súlad medzi programovými pridelenými prostriedkami a skutočnými výdavkami, ani zhodnotiť spoľahlivosť investícií do lisabonskej stratégie, najmä pokiaľ ide o programovanie v menej rozvinutých krajinách; víta zverejnenie strategickej správy Komisie a žiada, aby sa na tomto základe uskutočnila medziinštitucionálna diskusia na vysokej úrovni s cieľom analyzovať prínos politiky súdržnosti k lisabonským cieľom a tiež posúdiť budúce vzájomné vzťahy;
6. kritizuje nedostatok celkového posúdenia vplyvu výdavkov vyčlenených v rámci politiky súdržnosti na regionálny rozvoj; vyzýva Komisiu, aby posúdila územný dosah vyčleňovania prostriedkov zo štrukturálnych fondov na lisabonskú stratégiu a aby zhodnotila, či tento systém skutočne prispieva k vyváženému a súdržnému regionálnemu rozvoju;
7. uznáva, že účinné hodnotenie sa musí zakladať na ukazovateľoch, ktoré umožňujú porovnávanie a zhromažďovanie údajov medzi regiónmi; naliehavo vyzýva Komisiu, aby do roku 2012 vypracovala návrh hodnotiacich ukazovateľov, aby bolo možné poskytnúť prostriedky na zhodnotenie dosiahnutého vplyvu, aj vzhľadom na kvantitu a kvalitu, a tiež vykonať potrebné úpravy pre nasledujúce programové obdobie;
8. vyjadruje poľutovanie nad tým, že hoci medzi hlavné ciele lisabonskej agendy patrili pôvodne aj hospodársky rast, zamestnanosť a sociálna súdržnosť, v rámci opätovného začatia stratégie v roku 2005 bol predložený menej ambiciózny program;
9. považuje slabé viacúrovňové riadenie za jedno z hlavných obmedzení lisabonskej stratégie, pričom regionálne a miestne orgány a občianska spoločnosť sú nedostatočne zahrnuté do vypracúvania, uplatňovania, šírenia a hodnotenia stratégie; do budúcnosti odporúča ich silnejšie začlenenie vo všetkých fázach;

Štvrtok 20. mája 2010

10. zdôrazňuje, že v dôsledku uplatnenia zásady partnerstva v lisabonskej stratégii sa na úrovni miestnych a regionálnych orgánov, ako aj v prípade hospodárskych a sociálnych subjektov zvýšil zmysel pre zodpovednosť za dané ciele, čím sa zabezpečila lepšia udržateľnosť zásahov; žiada Európsku komisiu o účinnejšiu kontrolu uplatňovania zásady partnerstva v členských štátoch;

11. poznamenáva, že európske regióny a mestá zohrávajú zásadnú úlohu pri vykonávaní lisabonskej stratégie, pričom sú kľúčovými aktérmi v oblasti politiky inovácie, výskumu a vzdelávania; upozorňuje, že uskutočňujú viac než jednu tretinu všetkých verejných investícií v EÚ a v čoraz väčšej miere sústreďujú čerpanie prostriedkov zo štrukturálneho fondu na ciele v oblasti rastu a zamestnanosti;

12. poukazuje na to, že kľúčovú úlohu musí zohrávať regionálna a miestna úroveň ako nástroj na oslovenie nespočetného množstva hospodárskych a sociálnych subjektov, ktoré pôsobia a produkujú v Európe, najmä malé a stredné podniky, a tiež ako prostriedok na podporu vzdelávania a odbornej prípravy, výskumu, inovácií a rozvoja;

13. vyjadruje poľutovanie nad nedostatočnou súčinnosťou medzi národnými strategickými referenčnými rámcami a národnými reformnými programami v rámci stratégie; odporúča živší a pravidelný dialóg na všetkých úrovniach vrátane úrovne Spoločenstva medzi administratívami zodpovednými za politiku súdržnosti a lisabonskú stratégiu, resp. stratégiu EÚ do roku 2020 a príslušnými partnermi z monitorovacieho výboru;

14. oceňuje doterajšie výsledky dosiahnuté prostredníctvom nástrojov finančného inžinierstva a spoluprácou s Európskou investičnou bankou pri podpore inovácií a výskumu obnoviteľnými formami financovania a trvá na potrebe posilnenia prepojení medzi nástrojmi financovania EÚ a nástrojmi EIB, uznáva ich potenciál pákového efektu na investície a žiada o ich posilnenie, predovšetkým pokiaľ ide o nástroje JEREMIE a JESSICA, s cieľom zabezpečiť väčšiu podporu pre podnikanie a malé a stredné podniky; odporúča zjednodušiť pravidlá upravujúce tieto nástroje, aby ich mohli príjemcovia viac využívať;

Politika súdržnosti a stratégia EÚ do roku 2020

15. víta diskusiu o stratégii EÚ do roku 2020; zdôrazňuje dlhodobý charakter tejto stratégie, ktorá sa zameriava na vytvorenie rámcových podmienok pre stabilný rast a vytváranie pracovných miest v Európe a prechod k udržateľnému hospodárstvu, a vyjadruje súhlas so stanovenými prioritami; zdôrazňuje, že je potrebné následne rozvíjať viacúrovňový riadiaci prístup k územnej súdržnosti, ktorý je v Európe taký potrebný;

16. vyjadruje poľutovanie nad tým, že táto stratégia bola navrhnutá pred ukončením preskúmania súčasnej lisabonskej stratégie; dôrazne odporúča Komisii, aby pripravila otvorené hodnotenie nedostatkov vykonávania lisabonskej stratégie; zdôrazňuje, že odporúčania tejto parlamentnej správy by sa mali zahrnúť do konečného znenia novej stratégie;

17. vyzýva na potrebu zabezpečiť efektívnu a rozsiahlu infraštruktúru modernizáciou dopravných systémov, zavedením dojednaní o neznečisťujúcej doprave, zlepšením prístupu k pitnej vode a kanalizácii a systémov nakladania s odpadom, zavedením účinnejšieho environmentálneho manažérstva a zabezpečením udržateľného využívania prírodných zdrojov a energie z obnoviteľných zdrojov, a to v záujme hospodárskeho rozvoja a lepšej súdržnosti;

18. naliehavo vyzýva EÚ, aby prijala konkrétne ustanovenia a uskutočnila primerané opatrenia na uspokojenie osobitných potrieb regiónov vyznačujúcich sa prírodnými alebo demografickými znevýhodneniami závažného a trvalého rázu, ako sú pobrežné oblasti, ostrovy, horské oblasti, cezhraničné a najvzdialenejšie regióny, so zreteľom na právny základ územnej súdržnosti stanovený v novej Lisabonskej zmluve;

19. oceňuje, že v návrhu sa zohľadňuje sociálny rozmer, ale zdôrazňuje, že hospodársky pilier zohráva ústrednú úlohu, pokiaľ ide o vytváranie pracovných miest, a preto je veľmi dôležité doplniť voľný, otvorený a funkčný vnútorný trh, ktorý by umožnil podnikom flexibilne reagovať na makroekonomické trendy; zdôrazňuje, že nedávna kríza preukázala, že stratégie hospodárskeho rastu nesmú zanedbávať ciele sociálnej ochrany, prístup k službám, boj proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu a tvorbu kvalitných pracovných miest;

Štvrtok 20. mája 2010

20. víta výzvu na vyšší počet udržateľnejších, inteligentných pracovných miest, ale uznáva, že nový hospodársky model by mohol viesť k nerovnomernému rozdeleniu nákladov a prínosov medzi jednotlivými členskými štátmi a regiónmi, a preto s cieľom zabrániť vzniku takejto situácie vyzýva Úniu, aby prevzala zodpovednosť a stanovila kľúčové oblasti činnosti, kde podľa zásady subsidiarity je zasahovanie na európskej úrovni najvhodnejším prostriedkom na dosiahnutie najlepších výsledkov pre všetkých;
21. zdôrazňuje, že výskum a inovácie sú kľúčovými nástrojmi na rozvoj EÚ a na dosiahnutie väčšej konkurencieschopnosti EÚ pri riešení celosvetových úloh; nazdáva sa, že je potrebné pravidelne investovať do týchto oblastí, ako aj na základe dosiahnutých výsledkov pravidelne posudzovať uskutočnený pokrok; v tejto súvislosti vyzýva na lepšiu koordináciu štrukturálnych fondov a rámcového programu s cieľom maximalizovať prospech plynúci z financovania výskumu a inovácií v budúcnosti a na rozvoj regionálnych inovačných zoskupení v členských štátoch a medzi nimi;
22. vyjadruje presvedčenie, že vzdelávanie a odborná príprava sú základnými predpokladmi na rozvoj EÚ a na dosiahnutie väčšej konkurencieschopnosti EÚ pri riešení celosvetových úloh; vyjadruje presvedčenie, že treba pravidelne zabezpečiť investície do tejto oblasti a pravidelne hodnotiť dosiahnutý pokrok;
23. uznáva, že vytvorená štruktúra cieľov v štrukturálnych politikách sa počas svojich prvých rokov osvedčila; v záujme spoľahlivosti plánovania vyzýva, aby sa zachovala táto štruktúra, ako aj zásada spoločného riadenia; uznáva, že môže byť potrebné upraviť obsah cieľov a prispôsobiť ho cieľom do roku 2020;
24. poznamenáva, že v celej Európe ešte stále existujú veľké rozdiely, pokiaľ ide o nedostatočnú infraštruktúru, v dôsledku čoho dochádza k obmedzovaniu rastového potenciálu a hladkého fungovania vnútorného trhu; v tejto súvislosti zdôrazňuje význam cezhraničnej spolupráce a vyjadruje presvedčenie, že je potrebné vytvoriť skutočne rovnaké podmienky pre všetkých v oblasti dopravy, energetiky, telekomunikácií a infraštruktúry informačných technológií, ktoré by mali byť zahrnuté do stratégie a aj naďalej tvoriť veľmi dôležitú súčasť politiky súdržnosti;
25. uznáva, že rozpočet EÚ musí zohrávať ústrednú úlohu pri dosahovaní cieľov stratégie EÚ do roku 2020; domnieva sa, že politika súdržnosti je pre svoje strategické zameranie, silnú a záväznú podmienenosť, individuálne zásahy a monitorovanie a technickú pomoc účinným a efektívnym mechanizmom na uskutočňovanie stratégie EÚ do roku 2020;
26. poznamenáva, že práve v oblasti širokopásmového pokrytia sú na vidieku veľké nedostatky, ktoré sa v súlade s cieľom uvedeným v digitálnom programe musia odstrániť, aby sa podporil trvalo udržateľný hospodársky rozvoj týchto regiónov;
27. víta uznanie úlohy štrukturálnych fondov pri dosahovaní cieľov stratégie EÚ do roku 2020; zdôrazňuje však, že politika súdržnosti nie je len zdrojom stabilne pridelovaných finančných prostriedkov, ale aj dôležitým nástrojom hospodárskeho rozvoja všetkých európskych regiónov; jej hlavné ciele, t. j. prekonanie rozdielov medzi regiónmi a zavedenie skutočnej hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti v Európe, a zásady, t. j. integrovaný prístup, viacúrovňové riadenie a skutočné partnerstvo, predstavujú kľúčové doplnkové prvky na dosiahnutie úspechu tejto stratégie a mali by sa s ňou koordinovať;
28. zdôrazňuje, že silná a dobre financovaná politika súdržnosti, ktorá zahŕňa všetky európske regióny, musí tvoriť kľúčový prvok stratégie EÚ do roku 2020; vyjadruje presvedčenie, že táto politika aj so svojím horizontálnym prístupom je predpokladom úspešného splnenia cieľov stratégie EÚ do roku 2020, ako aj dosiahnutia sociálnej, hospodárskej a územnej súdržnosti v EÚ; odmieta všetky pokusy o racionalizáciu politiky súdržnosti a žiada, aby bol pri preskúmaní rozpočtu EÚ v plnej miere podporený regionálny rozmer;
29. zdôrazňuje, že včasná definícia mechanizmov plnenia má kľúčový význam pre úspešné uskutočňovanie stratégie EÚ do roku 2020;
30. zdôrazňuje, že politika súdržnosti nie je podriadená stratégii EÚ do roku 2020; zdôrazňuje, že zatiaľ čo priority politiky súdržnosti by mali byť v súlade s cieľmi stratégie EÚ do roku 2020, mal by sa ponechať priestor na dostatočnú flexibilitu, aby bolo možné zapracovať regionálne špecifiká a podporiť slabšie a najchudobnejšie regióny s cieľom prekonať sociálno-hospodárske ťažkosti, prírodne znevýhodnené podmienky a znížiť rozdiely;

Štvrtok 20. mája 2010

31. žiada o zlepšenie systému riadenia v rámci stratégie EÚ do roku 2020 v porovnaní s lisabonskou stratégiou; pokiaľ ide o návrh a vykonávanie, odporúča pri čerpaní prostriedkov z Kohézneho fondu a zo štrukturálnych fondov, postupovať v súlade so zásadou viacúrovňového riadenia s cieľom zabezpečiť väčšie zapojenie miestnych a regionálnych orgánov a zúčastnených strán občianskej spoločnosti; zdôrazňuje, že toto zapojenie by malo zahŕňať prijatie dohôd o viacúrovňovom systéme riadenia;

32. domnieva sa, že stratégia EÚ do roku 2020 musí tvoriť neoddeliteľnú súčasť pri dosahovaní cieľa územnej súdržnosti, ktorý je v Lisabonskej zmluve obsiahnutý ako nový cieľ; domnieva sa, že miestne iniciatívy v oblasti cezhraničnej spolupráce majú potenciál pre územnú súdržnosť, ktorý zatiaľ nie je dostatočne využitý; vyzýva Komisiu, aby vo svojich návrhoch budúcich dohôd o územnej spolupráci podrobnejšie stanovila úlohu stratégií týkajúcich sa makroregiónov;

33. poukazuje na skutočnosť, že silnejší územný rozmer stratégie, zohľadňujúci špecifiká a rôzne úrovne rozvoja európskych regiónov s priamym zapojením regionálnych a miestnych orgánov a partnerov v zmysle nariadenia o štrukturálnych fondoch do plánovania a vykonávania príslušných programov, bude viesť k dokonalejšiemu zmyslu pre zodpovednosť za svoje ciele na všetkých úrovniach a zaručí väčšie povedomie o daných cieľoch a výstupoch priamo na mieste; okrem toho sa domnieva, že regióny treba neustále podporovať rozvíjaním inovatívnych finančných nástrojov, aby sa zachovala ich úloha pri plnení cieľov lisabonskej stratégie;

34. zdôrazňuje význam znalostí pomerov na miestnej a regionálnej úrovni v rámci cieľov stratégie EÚ do roku 2020; na tento účel považuje za potrebné zabezpečiť vzájomné poskytovanie štatistických informácií a dosiahnuť schopnosť interpretovať ukazovatele na miestnej i regionálnej úrovni;

35. poukazuje na kľúčovú úlohu miest pri dosahovaní cieľov stratégie EÚ do roku 2020; naliehavo vyzýva, aby sa v rámci vykonávania priorít stratégie EÚ do roku 2020 zohľadnili ich skúsenosti a prínos, najmä čo sa týka zmeny klímy, sociálnej integrácie, demografickej zmeny a investícií do trvalo udržateľného hospodárskeho rozvoja, energetiky, dopravy, vodného hospodárstva, zdravotnej starostlivosti, verejnej bezpečnosti atď.; súhlasí s návrhom záverov Rady, aby boli regióny zapojené do budúcej stratégie rastu a zamestnanosti; keďže akákoľvek stratégia v tejto oblasti sa má vykonávať v spolupráci s regiónmi a mestami, navrhuje, aby Komisia a Rada zohľadnili odporúčanie Výboru regiónov týkajúce sa stratégie EÚ do roku 2020;

36. očakáva, že Komisia predloží konkrétne návrhy na vytvorenie súčinnosti politiky súdržnosti a existujúcich odvetvových politík v súlade s integrovaným prístupom; odporúča racionalizovať ciele, nástroje a administratívne postupy programov a zosúladiť trvanie programu týchto politík;

37. domnieva sa však, že EÚ by mala aj naďalej používať ako svoje hlavné mechanizmy financovania Kohézny fond a štrukturálne fondy, ktoré majú osvedčené a funkčné metódy poskytovania prostriedkov; domnieva sa, že nie je potrebné vytvoriť nové samostatné tematické fondy, ktoré by boli určené na dosiahnutie cieľov stratégie EÚ do roku 2020, a namiesto toho usudzuje, že by sa mali zahrnúť do politiky súdržnosti a rozvoja vidieka;

38. odporúča prijať v budúcom regulačnom rámci zjednodušený prístup na čerpanie prostriedkov zo štrukturálnych fondov; zdôrazňuje, že harmonizácia predpisov a postupov, ako aj zohľadnenie modelov najlepších postupov môže viesť k zjednodušeným systémom poskytovania prostriedkov a zároveň môže podnietiť zapojenie potenciálnych príjemcov do programov spolufinancovaných EÚ;

39. odporúča, aby Komisia vykonala ročné preskúmanie priorít stratégie EÚ do roku 2020 na základe výsledkov získaných pri jej vykonávaní, pričom sa zohľadnia všetky zmeny týkajúce sa podmienok oproti pôvodnému zámeru, a aby určila nové priority úzko prepojené s trvalými zmenami na miestnej, regionálnej a globálnej úrovni;

40. vyzýva Komisiu, aby čím skôr predložila Európskemu parlamentu štruktúrovaný pracovný program na vykonávanie stratégie a v budúcnosti aj jasné posúdenia jej uplatňovania; ďalej vyzýva na vypracovanie jasného pracovného dokumentu, v ktorom sa stanoví vzťah medzi stratégiou a kohéznu politikou;

Štvrtok 20. mája 2010

41. domnieva sa, že Výbor regiónov by mal aj naďalej prostredníctvom platformy na monitorovanie lisabonskej stratégie monitorovať pokrok budúcej stratégie EÚ do roku 2020 a od členských štátov by sa malo požadovať, aby každoročne štruktúrovaným spôsobom predkladali správu o dosiahnutom pokroku;

*

* *

42. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade a Komisii.

Únia pre Stredozemie

P7_TA(2010)0192

Uznesenie Európskeho parlamentu z 20. mája 2010 o Únii pre Stredozemie (2009/2215(INI))

(2011/C 161 E/19)

Európsky parlament,

- so zreteľom na barcelonské vyhlásenie prijaté na euro-stredozemskej konferencii ministrov zahraničných vecí, ktorá sa konala 27. a 28. novembra 1995 v Barcelone, ktorým sa zriadilo euro-stredozemské partnerstvo,
- so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade s názvom Barcelonský proces: Únia pre Stredozemie (KOM(2008)0319),
- so zreteľom na schválenie Barcelonského procesu: Únie pre Stredozemie na zasadnutí Európskej rady v Bruseli, ktoré sa konalo 13. a 14. marca 2008,
- so zreteľom na vyhlásenie zo samitu o Stredozemí, ktorý sa konal 13. júla 2008 v Paríži,
- so zreteľom na záverečné vyhlásenie zo stretnutia ministrov zahraničných vecí Únie pre Stredozemie, ktoré sa konalo v Marseille 3. a 4. novembra 2008,
- so zreteľom na vyhlásenia predsedníctva Euro-stredozemského parlamentného zhromaždenia (EMPA) z Paríža (12. júla 2008), Káhiry (22. novembra 2009) a Rabatu (22. januára 2010),
- so zreteľom na závery z inauguračnej schôdze Euro-stredozemského zhromaždenia regionálnych a miestnych samospráv (ARLEM), ktorá sa konala 21. januára 2010 v Barcelone,
- so zreteľom na záverečné vyhlásenie z euro-stredozemského samitu hospodárskych a sociálnych rád a obdobných inštitúcií, ktorý sa konal 19. októbra 2009 v Alexandrii,
- so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia o stredozemskej politike Európskej únie, najmä uznesenia z 15. marca 2007 ⁽¹⁾ a 5. júna 2008 ⁽²⁾, a na svoje uznesenie o Barcelonskom procese: Únii pre Stredozemie z 19. februára 2009 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 301 E, 13.12.2007, s. 210.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 285 E, 26.11.2009, s. 39.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 76 E, 25.3.2010, s. 76.